

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. II. De dissidio Philippi I. cum Urbano II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

§. II.

De Dissidio Philippi I. cum Urbano II.

Dissidium hoc eandem cum superiori causam habuit, licet exitu minus tragico minusque luctuoso. Philippus I. Bertham Reginam, tametsi triplici jam partu foecundam, repudiavit, ductâ Bertradâ, Comitis Andegavenfis adhuc viventis uxore. Liberam populi indignationem commovit facinus insolens. Viri nobiles complures sumptis armis pro Bertha contra Regem steterunt. Rex sibi Episcoporum animos omni studio devincire satagebat. Opposuit se animo constanti, nec minis nec blanditiis flexibili, Prælatus pietate conspicuus Ivo Carnotensis: quem cum ad se Rex evocasset, respondit ille non venturum se: *Quod facere, inquebat in Epistola sua, ad præsens magna & multa causa me prohibent. Prima, quia Papa Urbanus interdicit vobis auctoritate Apostolica thorum mulieris quam pro uxore habetis; & quia Sacramentum de securitate Concilii, quod vobis mandaverat, fieri vetuistis. A cuius commixtione si amodo non cessatis, separat vos eadem auctoritas à participatione corporis & sanguinis Domini.*

Ivo Epist.
105. ad
Philippum
Regem.

Legati à Philippo ad Pontificem missi, animum ejus labefactare nitebantur incusso imminentis Schismatis metu. Accedebat plurium Galliae Episcoporum in Concilio Rhemensi adulatoria ac favens crimini sententia. Quæ impiorum machinamenta Urbani Pontificis animum ad connivendum inducere nequiverunt. Hugoni Archiepiscopo Lugdunensi Legato suo injunxit, ut Augusto-
duni

uni Concilium convocaret, in quo lata fuit in Regem excommunicationis sententia. Philippus, etsi conjugii adulterini tenax, tamen sententiæ contra se latæ submisit se; & ubicunque præsens aderat, illic cessari à Divinis æquo animo passus est.

Urbanus intelligens animum Principis in peccato obduratum, novum super hac re Placentiæ Concilium convocavit: quo Legatos suos Philippus destinavit, qui rationes quasdam prætexebant, ob quas Rex ipse coram Concilio non compareret. Pontifex, ut omnem præcideret prætextum, in Galliam ipse venit coacto Claremontii Concilio, in quo iteratò excommunicatus fuit Philippus. Tum primùm poenitentia ductus, ad Pontificem in Concilio Nemaufensi se contulit: ubi postquam sponderat nullum se deinceps cum Bertrada, quam mox dimitteret, commercium habiturum; inunctâ poenitentia pro commisso crimine adimplendâ, à vinculo Excommunicationis absolutus fuit. Non diu tamen stetit promissis. Quare tertio anathemate percussus fuit in Concilio Nemaufensi à Legatis Pascalis II. qui Urbano è vivis sublato in Pontificatu successerat.

Denique post varias hinc inde propositiones discussas, ac varia Philippi promissa, novus Pontifex assumpto in Legatum suum Lamberto Atrebatensi Episcopo, Galliarum Episcopos Parisiis congregari jussit. Coram his Philippus habitu poenitentis ac nudis pedibus, non obstante hyemis inclementia, comparens, tactis Sacro-sanctis Evangelii sequens emisit juramentum. *Audias, tu Lamberte, Atre-*

batensis Episcope, qui hic Apostolica vice fungeris: Audiant

Tom. 3.
Spicilegii
Acheriani
p. 129.

74 *Tractatus de Schismate.*

Audiant presentes Archiepiscopi & Episcopi, quod ego Philippus Rex Francorum peccatum illicita copule cum Bertrada ulterius non exercebo.... Cum eadem quoque foemina mutuum colloquium & contubernium, nisi sub testimonio personarum minimè suspectarum, non habebō. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sacrosancta ꝑ. C. Evangelia. Facto hoc juramento, Atrebatensis Episcopus Pontificis & Concilii nomine Regem absolvit: eodemque juramento à Bertrada facto, ipsa pariter absoluta fuit. Quanta hic iterum Principis & populi emicat erga S. Sedem reverentia! quàm celsa dignitas, quàm gravis auctoritas, quàm sublimis potestas relucet in Romanis Pontificibus, quàm se velut murum pro domo Dei, pro conservandis Christi & Ecclesiæ Legibus, perditæ Regum maximorum libidini invicto & constanti animo opposuerunt.

§. III.

De dissidio Philippi Augusti cum Innocentio III.

E Adem semper Principum passio inter Sacerdotium & Imperium dissidia peperit. Philippus Augustus cupiens repudiare Ingelburgam Regis Daniæ Sororem prætextu consanguinitatis in gradu vetito, rem totam ad Cælestinum III. Pontificem detulit: à quo duo Episcopi Galli, qui de hac causa iudicium ferrent, delegati fuere. Causâ ab ipsis in favorem Regis decisâ, matrimonium in Conventu Episcoporum & Baronum ab Archiepiscopo Rhemenfi declaratum fuit invalidum. Ac mox Philippus Agnetem Bertoldi Ducis Bohe-